

35 2026

WEEKKRANT
26 AUGUSTUS
JAARGANG 87
EDITIE 0767

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

MERKSPLAS TURNHOUT VOSSELAAR

PASTORALE EENHEID CLARA VAN ASSISI

Aan tafel met Jonathan Wuyts

Vanaf september gaat Jonathan Wuyts aan de slag als jongerenpastor in de regio Turnhout. Hij volgt er Nick Hannes op en zal actief zijn in Merksplas, Oud-Turnhout, Turnhout en Vosselaar. Voor Jonathan is het een nieuwe uitdaging binnen Kamino, maar werken met jongeren vormt al veel langer een rode draad in zijn leven.

Jonathan werkte de voorbije jaren als jongerenpastor voor Kamino in het bisdom Antwerpen en werd van daaruit uitgezonden naar de regio Balen-Mol. Daar was hij onder meer betrokken bij de jongerenwerking en de vormselwerking. Toen jongerenpastor Nick Hannes zijn opdracht in de regio Turnhout beëindigde, kwam vanuit Kamino de vraag of Jonathan zijn werk als jongerenpastor in deze regio wilde verderzetten. Hij ging graag op die nieuwe uitdaging in. “Eigenlijk is het bijzonder dat ik nu net Nick opvolg,” vertelt hij, “hij is namelijk één van de mensen die mij destijds heeft overtuigd om de stap naar het jongerenpastoraal te zetten.”

Van de zorg naar het jongerenpastoraal

Na zijn middelbare studies Jeugd en Gehandicaptenzorg begon Jonathan aan de opleiding Orthopedagogie. Hij wilde graag werken met mensen met gedragsmoeilijkheden en kwam zo terecht in de psychiatrie in Westmalle. Om daar verder aan de slag te kunnen, volgde hij ook de opleiding tot zorgkundige. Hij werkte er tot Kamino op zijn pad kwam. Op aanraden van Nick Hannes solliciteerde Jonathan voor een functie als stafmedewerker/ jongerenpastor. Hij werd aangenomen en combineerde de eerste twee jaar zijn werk met de opleiding Godsdienstwetenschappen aan het HIGW. “Die overstap was groter dan ze misschien lijkt, maar tegelijk neem ik heel wat mee uit mijn vorige

werkervaring. Luisteren naar mensen en jongeren, hen ernstig nemen en proberen nabij te zijn: dat blijft heel belangrijk.”

Nieuwe uitdaging

Vanaf september zal Jonathan actief zijn in Merksplas, Oud-Turnhout, Turnhout en Vosselaar. De eerste kennismakingsgesprekken vonden ondertussen al plaats, onder meer met Juan Luyten, Lutgard Hermans en Dirk Godecharle. Één van zijn prioriteiten wordt het leggen van contacten met de middelbare scholen in de regio.

“Ik wil scholen vooral laten weten dat ze op mij een beroep kunnen doen. Dat kan gaan van een bezinning of een kerkbezoek tot een lesuur waarin we jongeren op een interactieve manier laten kennismaken met Kamino, Inspirelli of andere initiatieven. Ik werk graag op een interactieve manier met de jongeren die voor mij zitten. Jongeren alleen laten luisteren is niet altijd de beste manier om hen te bereiken.” Ook de Wereldjongerendagen van 2027 in Seoul zullen daarbij een rol spelen. Jonathan coördineert momenteel de Belgische deelname en zal er zelf voor de derde keer aan

deelnemen. “De Wereldjongerendagen kunnen voor jongeren een bijzondere ervaring zijn. Ik wil hen niet alleen vertellen wat het is, maar vooral getuigen over wat zo’n ontmoeting met jongeren van over de hele wereld kan betekenen.”

Jongeren verder op weg helpen

Naast de contacten met scholen wil Jonathan ook bestaande initiatieven ondersteunen. Zo zal hij betrokken zijn bij onder meer de jongerengroep Inspirelli Turnhout en de Taizéwerking. Met beide werkgroepen werd daarvoor al een eerste planning opgesteld. Ook jongeren die hun vormsel ontvangen, wil hij nadien verder uitnodigen. “Het zou jammer zijn als het na het vormsel stopt. We willen jongeren laten zien dat er ook daarna plaatsen en activiteiten zijn waar ze welkom zijn en andere jongeren kunnen ontmoeten.”

Daarnaast wil hij aandacht hebben voor catechumenen en nieuwe christenen. Ook samenwerkingen met andere partners in de regio behoort tot de mogelijkheden. Zo wil hij onder meer bekijken hoe er vanuit jongerenpastoraal verbinding kan ontstaan met het gevangenispastoraal, met bijzondere aandacht voor jongeren en families die daarmee in aanraking komen. Samenwerking wordt voor Jonathan sowieso een sleutelwoord. Ook met lokale priesters, vrijwilligers, catechisten, scholen en andere organisaties wil hij actief naar mogelijkheden zoeken.

Iedereen moet zich welkom voelen

Binnen Kamino is Jonathan eveneens actief als Aanspreekpunt Integriteit (API). Vanuit die rol helpt hij mee om een veilige omgeving te creëren voor jongeren, vrijwilligers en begeleiders en volgt hij meldingen rond integriteit, grensoverschrijdend gedrag en welzijn

mee op. “Voor mij is het belangrijk dat iedereen zich welkom voelt. Wanneer er dingen gebeuren, moeten mensen weten dat ze ergens terecht kunnen. Door zaken bespreekbaar te maken en samen verantwoordelijkheden op te nemen, kan een groep daar ook sterker uitkomen.” Die open houding past volgens hem bij de manier waarop Kamino met jongeren op weg wil gaan. “Je hoeft niet eerst aan allerlei voorwaarden te voldoen om erbij te horen. Jongeren mogen komen, ontmoeten, ervaren en ontdekken. Vanuit die ontmoeting kunnen ze zelf bekijken welke plaats geloof in hun leven kan krijgen. Dat ‘samen op weg gaan’ zit voor mij heel sterk in wat jongerenpastoraal kan betekenen.”

Gezinsreizen, jongerenweekends, en de Wereldjongerendagen zijn daar mooie voorbeelden van. “Mensen stappen mee in een ervaring, ontmoeten anderen en ontdekken wat hen raakt. Dat vind ik heel waardevol.”

Ruimte om te proberen

Hoewel Jonathan zelfstandig in de regio zal werken, staat hij er niet alleen voor. Hij kan terugvallen op mensen in de regio en op zijn collega’s binnen Kamino en het bisdom Antwerpen. Zijn werkweek zal zich dan ook over verschillende plaatsen verspreiden. Hij zal geregeld in Turnhout aanwezig zijn, maar ook vanuit Antwerpen en thuis in Westerlo werken. De komende periode staan alvast heel wat kennismakingen en voorbereidingen gepland, waaronder ook een Light A Candle voor de vormelingen. “Ik kijk er enorm naar uit om hier te beginnen. Het is een nieuwe regio en dus wil ik eerst vooral veel mensen leren kennen en luisteren naar wat er al leeft. Daarna kunnen we samen bekijken waar kansen liggen.”

Voetbal, muziek en een Kemp-haan

Ook buiten zijn werk met jongeren zit Jonathan niet bepaald stil. Hij is voetbaltrainer binnen de G-werking van KVC Westerlo, waar voetballers met een beperking op hun eigen niveau kunnen sporten. Bij diezelfde club kruipt hij bovendien al vijftien jaar in de huid van de mascotte: de Kemp-haan. Voor de thuiswedstrijden van het eerste elftal zorgt hij voor de sfeer rond het veld en na een overwinning verschijnt de mascotte opnieuw. Tijdens de wedstrijd volgt Jonathan de match dan weer vanuit een heel andere rol en verzorgt hij de Twitter van de club met live-updates van de wedstrijd.

Daarnaast is muziek een belangrijke uitlaatklep. Jonathan is drummer bij de vijfkoppige coverband Kempfire. “Toen ik in de psychiatrie werkte, ben ik beginnen drummen. Eigenlijk kon ik het helemaal niet,” lacht hij. “Ik heb het gaandeweg op mezelf geleerd en ondertussen spelen we al enkele jaren samen.” Repeteren doet de band in zijn verbouwde garage en ook optredens staan regelmatig op de planning. Naast al die engagementen is Jonathan vooral ook papa van een zoontje van zes jaar.

Een verhaal in inkt

Wat me vooral fascineerde tijdens ons gesprek, waren zijn tattoos, gezet door één en dezelfde tatoeëerder. De versieringen vloeien allemaal om één of andere reden in elkaar samen: de vroege plotse dood van zijn moeder, de geboorte van zijn zoontje Thiago, het overlijden van zijn vader, de fruitbomen rond het ouderlijk huis waar ook zijn overleden opa op te zien is, ... Steeds kroop Jonathan door al die tegenslagen uit een put dankzij zijn mentale kracht en dus eindigt het met het symbool van veerkracht: de veer van Feniks, het verrijzen uit zijn eigen as, op weg naar het licht...

(Vervolg op pagina 2)

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnements@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Antwerpen
redactie@otheo.be

Redactie
Dirk Godecharle
gsm: 0497 28 19 09
dirk.godecharle@hivset.be
Dirk Mertens
gsm: 0486 99 49 41
dirk.mertens18@telenet.be
Ria Toelen
gsm: 0495 62 39 20
ria.toelen16@gmail.com
Jozef Van Der Wildt
tel.: 014 61 64 35
jozef.vanderwildt@skynet.be
Jan Van Rompuy
gsm 0478 25 95 98
j.vanrompuy@gmail.com

Medewerkers redactie
Lutgard Hermans
(Sint-Pieter)
gsm 0474 52 28 03
sintpieterturnhout@outlook.com
Ward Dillen
(Pinksterkerk)
tel. 014 41 63 51
warddillen@gmail.com
Lambert Leijssen
(Emmaüs)
tel. 014 41 22 47
lleijssen@telenet.be
Guido Verhoeven
(Merksplas)
Guido.verhoeven4@telenet.be
Gert Van Loon
(Merksplas)
vanloon91@gmail.com
Gaston Belmans
(pastoor Merksplas)
tel. 014 63 30 30
st.willibrordus.merksplas@skynet.be

Vieringen

WEEKENDVIERINGEN

Zaterdag 29 augustus

Sint Rumoldus (Zondereigen)
16.30 u. Woord- en communie- dienst

O.L.Vrouw Middelaes (Turnhout)
17.00 u. Gezongen eucharistievie- ring

Sint-Antoniuserk Otterstraat (Turnhout)
17.30 u. Eucharistieviering

O.L.Vrouw Zevendonk (Turnhout)
18.00 u. Eucharistieviering

Sint Willibrordus (Merksplas)
18.00 u. Eucharistieviering

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
18.00 u. Woord- en communie- dienst voor de overledenen van onze geloofsgemeenschap

Zondag 30 augustus

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.30 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
10.00 u. Gezongen gefundeerd jaar- getijde Joseph Vueghs

Sint-Franciscus Schorvoort (Turn- hout)
10.30 u. Woord- en communie- dienst

O.L.Vrouw Middelaes (Turnhout)
10.30 u. Gezongen Poolse eucharis- tieviering

Pinksterkerk (Turnhout)
11.00 u. Gezongen woord- en com- munedienst met „veel dank voor zoveel schone en goede jaren en herinnering voor de overleden ou- ders, echtgenoot en familieleden van de familie Stoffels-Dierckx”, vanwege mevr. Maria Stoffels-Dier- ckx.
Deze week herinneren wij ons de namen van Henri Keeris (21 septem- ber 1984), Armand Daems (23 sep- tember 1984), Maria Van de Wouw (21 september 1985), Marc Moes- kops (21 september 1985), Jozef Daems (23 september 1987), Jozef Maas (22 september 2002), Julia Vissers (22 september 2011), Lisa Matthijssen (22 september 2022)

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
11.00 u. Eucharistieviering voor de overledenen van onze geloofsge- meenschap

WEEKVIERINGEN

Maandag 31 augustus

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Dinsdag 1 september

Sint Willibrordus (Merksplas)
08.30 u. Eucharistische aanbidding.
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Goddelijk Kind Jezus (Turnhout)
18.30 u. Eucharistieviering Spiri- tijnsse gemeenschap

Woensdag 2 september

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Donderdag 3 september

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Vrijdag 4 september

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Kapelanie H. Kruis (Begijnhof)
11.00 u. Aanbidding in de kapel van het Heilig Aanshijn (tot 11.30 uur)

Zaterdag 5 september

Kapel Herentalsstraat (Turnhout)
08.30 u. Eucharistieviering

Aan tafel met Jonathan Wuyts

(Vervolg van pagina 1)

Misschien vertelt net dat beeld veel over de manier waarop Jonathan ook naar zijn nieuwe opdracht kijkt: vertrekken vanuit wat er is, mensen ontmoeten en samen zoe- ken naar wat kan groeien.

“Ik wil vooral iedereen leren ken- nen en mee mijn schouders zet- ten onder wat hier leeft. Er zijn veel mogelijkheden en verschillen- de culturen en achtergronden ma- ken de regio voor mij ook extra boeiend. Ik heb er vooral veel zin in!”

Dankjewel Jonathan, voor je open- hartig gesprek. Ik ben ervan overtuigd dat je een en- thousiaste opvolger wordt van Nick Hannes, iemand waar we mee in ge- sprek kunnen gaan en die zich zal inzetten om jongeren te motiveren tot samenwerking met verschillen- de initiatieven. Ik hoop dat je van iedereen in de re- gio de volle steun krijgt zodat je er met veel energie kan invliegen.

Dirk Mertens

Doopsel

Florine Gaens
dochter van Chari Nuyens en Kevin Gaens
geboren op 8 juni 2024
gedoopt op 7 juni 2026 in de Sint-Willibrorduskerk van Merksplas

Odette Gaens
dochter van Chari Nuyens en Kevin Gaens
geboren op 11 oktober 2019
gedoopt op 7 juni 2026 in de Sint-Willibrorduskerk van Merksplas

Daan Vermeiren
zoon van Melissa Oualach en Tho- mas Vermeiren

geboren op 9 februari 2023
gedoopt op 28 juni 2026 in de Sint Willibrorduskerk van Merksplas

Ella Vermeiren
dochter van Melissa Oualach en Thomas Vermeiren
geboren op 10 oktober 2025
gedoopt op 28 juni 2026 in de Sint-Willibrorduskerk van Merksplas

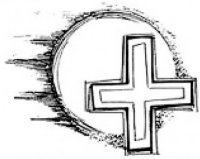
Elio Sommen
zoon van Yana Bluekens en Wout Sommen.
geboren op 18 september 2025
gedoopt op 11 juli 2026 in de Sint-Willibrorduskerk van Merksplas

Lenthe Wouters
zoon van Monica Hasselt en Joeri Wouters
geboren te op 9 september 2017
gedoopt op 18 juli 2026.in de Sint-Willibrorduskerk van Merksplas

Loïz Vandeputte
zoon van Lore Van Otten en Tom Vandeputte
geboren op 2 september 2025
gedoopt op 2 augustus 2026 in de Sint-Willibrorduskerk van Merks- plas

Merel Somers
dochter van Geertje Cabannier en Tom Somers
geboren op 19 april 2026
gedoopt op 23 augustus 2026 in de OLV-kerk te Zevendonk

Overlijden

Walter Engels
echtgenoot van Maria (Mia) Peeters
geboren op 26 februari 1934
overleden op 10 augustus 2026

De uitvaart was op 17 augustus 2026 in de Onze-Lieve-Vrouwekerk te Vosselaar

Homilie

Zondag 23 augustus 2026
21ste zondag door het jaar A
Eerste lezing:
Jesaja 22, 19-23
Evangelielezing:
Mattheus 16, 13-20

Er zijn van die momenten in het leven waarbij iemand een vraag aan jou stelt en je weet... er hangt zoveel af van het antwoord dat ik nu ga geven... Een vraag die niet gewoon naar wat informatie peilt, maar waarin je jezelf moet blootleggen, waarin je kleur moet bekenen... Een vraag waarop een standaardantwoord niet volstaat. In het evangelie van vandaag horen we Jezus exact zo'n vraag stellen. Hij start met een redelijk veilige opstapvraag: "Wie zeggen de mensen dat ik, de Mensenzoon, ben?" Je kan dan spreken over de mening en uitspraken van anderen. Je koppelt terug wat je hebt gehoord op straat, in gesprekken. Jezus krijgt dan ook heel wat antwoorden. Johannes de Doper, Elia, Jeremia of een van de profeten... De mensen hebben duidelijk bewondering voor Jezus en hebben door dat hij bijzonder is, zonder evenwel echt te begrijpen wie hij werkelijk is. Eigenlijk verschilt dat niet zoveel van hoe mensen vandaag over Jezus denken. 'Een groot mens.' 'Een vredesstichter.' 'Een revolutionair.' 'Een

wijze profeet of inspirerend leraar.' 'Een luis in de pels.' Ons idee over Jezus wijzigt wellicht ook naargelang wat wij meemaken in ons leven. In onze kindertijd geloven we misschien eerder in een toverachtige figuur die macht bezit om mensen op hun wenken te bedienen. Bij alle engagementen en verantwoordelijkheden als volwassenen, leren we Jezus misschien eerder als bemoedigende tochtgenoot waarderen. Terwijl zieken, hulpbehoevenden of ouderen misschien eerder focussen op de lijdende Christus en daarin een stukje van hun pijn, verdriet of lijden herkennen. Maar het christelijk geloof gaat verder dan al die stukjes bij elkaar. Christenen geloven dat Jezus niet zomaar iets belangrijks heeft gezegd of gedaan, maar dat hij de Zoon van de levende God is. En dat is precies wat Petrus uitspreekt wanneer Jezus doorvraagt: "Wie zeg JIJ dat ik ben?" Petrus antwoordt: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God." Petrus kijkt voorbij de menselijke verschijning van Jezus en herkent in hem Gods aanwezigheid zelf. Jezus vertegenwoordigt de zichzelf gevende en dienstbare liefde, de kracht van ons bestaan. En wanneer je dat erkent, wanneer je dat geloof belijdt... is dat ook tegelijk een engagement. Namelijk dat je in Jezus' voetsporen treedt in de

concrete keuzes van elke dag, telkens opnieuw en je zo inbedt in dat bezielde engagement van Christus zelf. Want geloof is geen publieke opiniepeiling, maar een persoonlijke relatie. Het antwoord van Jezus is opvallend en benadrukt dat Petrus dat niet uit zichzelf weet, maar dat God de Vader dit aan hem heeft geopenbaard. Geloof is immers niet louter een menselijke prestatie. We kunnen bidden, studeren, nadenken, filosoferen, rituelen uitvoeren... maar daarmee komen er niet. Dat is een belangrijk gegeven om voor ogen te houden in deze tijd. Vandaag vertrouwen we sterk op menselijke controle en intellect. Ieder probleem kan opgelost worden, met kennis en technologische vooruitgang. Zo denken we... Maar al te vaak blijkt dat dit vooruitgangsoptimisme verpulverd wordt onder de realiteit. Zo is het ook met het goddelijke. De diepste mysteries van God laten zich niet beknotten of veroveren, zij worden ontvangen. Geloof is geen eigendom. We ontvangen het dagelijks in genade. En dan gebeurt er iets bijzonders. Jezus geeft Simon een nieuwe naam. In Bijbelse termen betekent dat een nieuwe roeping, denk maar aan Abram die Abraham werd of Jakob die Israël werd. Petra betekent 'steen' of 'rots'. Jezus openbaart

aan Petrus via zijn nieuwe naam de kern van zijn persoonlijkheid en levensopdracht: 'rots zijn' waarop de kerkgemeenschap kan bouwen. Bijzonder, want Petrus is zeker geen perfecte man. Hij begrijpt Jezus vaak niet, reageert impulsief, twijfelt, is bang, verraaft hem zelfs. Tegelijk hoopvol! God werkt niet met perfecte mensen, maar met beschikbare mensen. God roept mensen mét hun zwakheden. Mozes stottert, Jeremia is te jong, David rijdt een scheve schaats, Jona gaat lopen... En toch zijn die zwakheden geen hinderpaal voor Gods genade: God blijft doorheen deze imperfecte mensen werken en vertrouwt hen een zending toe. Vervolgens zegt Jezus: "Ik zal u de sleutels geven van het Rijk der hemelen." In de oudheid waren sleutels, net als vandaag soms, symbool van gezag en verantwoordelijkheid. Hier is de link met de eerste lezing heel duidelijk. Sebna verliest zijn functie en wordt vervangen door Eljakim. Eljakim krijgt de sleutel van het huis van David, het symbool van de rentmeester van het koninklijk huis. De rentmeester is een bijzondere vertrouweling van de koning, iemand die het gezag kreeg om in naam van de koning op te treden. Een bijzondere opdracht van dienstbaarheid en verantwoordelijkheid. En die opdracht

krijgt Petrus nu van Christus. Petrus krijgt geen macht... hij wordt gevraagd om te dienen! Geen prestige, maar herderschap. Geen dominantie, maar dienstbare liefde. Gelukkig rust zijn taak, net als het christendom zelf, niet op menselijk succes, maar op de rots van de goddelijke openbaring. Keren we terug naar de oorspronkelijke vraag: "Maar gij, wie zegt gij dat ik ben?" Een vraag die duidelijk niet beantwoord moet worden met woorden, maar met ons leven, met onze keuzes, met het dagelijkse antwoord in doen en laten op het vertrouwen dat God ons geeft... Geen theoretisch geloof, maar een persoonlijk geloof in dienstbaarheid, in zelf-gevende liefde. Wij hebben als gelovigen sleutels gekregen om de deuren van Gods liefde voor anderen te openen. Laat ons daar met zorg een aandacht mee omgaan, uitgaande van de basishouding: "U bent de Christus, de Zoon van de Levende, in mijn leven."

Sara Van Gucht

Tijd als kostbaarste geschenk. Een bezoek aan de pastorale en spirituele dienst van AZ Turnhout

Charel en Dorina van de werkgroep Diaconie van onze Pastorale Eenheid brachten een bezoek aan de pastorale en spirituele dienst van AZ Turnhout. Christa en Philip maakten graag tijd om te vertellen over wat zij doen.

De pastores zijn actief zowel op campus Sint-Elisabeth, campus Sint-Jozef als op de palliatieve eenheid. In het ziekenhuis – en bij uitbreiding in onze samenleving vandaag – hebben Christa, Philip en hun collega's Petra en Kathleen iets wat zeldzaam is: tijd om te luisteren. Zij **proberen het merendeel van hun werktijd vrij te houden voor gesprekken met patiënten**. Meestal komen zij naar patiënten op vraag van verpleegkundigen, artsen of andere zorgverleners. Veel patiënten weten immers niet dat de dienst bestaat. Of iemand hen ontmoet, hangt dus vaak af van hoe vertrouwd een afdeling is met hun werking. Jaarlijks komen er toch zo'n 500 oproepen. Mensen vertellen over hun onzekerheid, het wachten op een diagnose, de schok van slecht nieuws, of de gevolgen van een ongeval.

Daarnaast begeleiden zij **gebeden en rituelen**. Op vrijdag brengen zij de communie rond, samen met een gebedsblaadje met daarop de evangelielezing van die zondag en een bezinningstekst. Patiënten kunnen dat vooraf aanvragen. Op de afdeling geriatrie gaat vrijwilligster Maria Schellekens elke week langs om te vragen wie de com-

munie wenst te ontvangen. Soms zijn mensen zichtbaar ontroerd omdat zij na vele jaren nog eens de communie kunnen ontvangen. Zelf naar de kerk gaan lukt niet meer, maar de Kerk komt nu naar hen toe.

De pastorale en spirituele dienst organiseert ook vieringen op Kerstmis, Pasen en met Ziekendag in oktober. Jaarlijks is er ook een Maria-bezinning in de meimaand. Met Aswoensdag delen ze stenen kruisjes uit, gemaakt door patiënten en personeelsleden van de afdeling psychiatrie. Daags tevoren gaat er een flyer rond waarmee men zo'n gratis kruisje kan aanvragen. En dat gebeurt verrassend veel, zowel door patiënten als door personeel! Ieder jaar maakt de dienst ook een inspiratiebundel voor de Week van de Spirituele Zorg, met bezinningsteksten over telkens een ander thema. Deze bundels kan iedereen mee-

nemen uit de stille ruimte en de kapel.

De pastores zijn aanwezig op heel kwetsbare momenten. Zo vertelde Christa over een moeder die na een stilgeboorte vroeg om samen de rozenkrans te bidden. Tegelijk merken zij dat de vraag naar niet-religieuze afscheidsrituelen de laatste jaren sterk toeneemt. Veel mensen hebben geen religieus kader meer, maar voelen wel de nood om afscheid te nemen. Dan zoeken Christa en Philip en de andere collega's samen met de familie naar woorden, symbolen en gebaren die passen bij het leven van de overledene. Dat vraagt veel creativiteit. Opvallend is dat ook niet-gelovige families achteraf vaak erg dankbaar zijn daarvoor.

Ook medewerkers van het ziekenhuis vinden de weg naar de pastorale en spirituele dienst.

Omdat de deur van hun kantoor letterlijk openstaat, ontstaan er geregeld spontane gesprekken in de gang. Want ook zorgverleners hebben af en toe nood aan iemand die luistert.

Elk jaar in maart organiseert de pastorale en spirituele dienst een herdenkingsmoment voor overleden patiënten, personeelsleden en familieleden van medewerkers van AZ Turnhout. Bij het vallen van de avond worden buiten kaarsen aangestoken. Tal van medewerkers werken vrijwillig mee: zij zorgen voor bloemen, muziek, zang of getuigenissen.

Tien jaar geleden richtte Christa op de materniteit de werkgroep 'Koestering' op. Er kwamen speciale bedjes voor stilgeboren baby's, herinneringskoffers en ander materiaal om ouders te begeleiden. Niet alleen voor de ouders, maar ook voor vroedvrouwen bleek dat een grote steun. Het gaf hen iets tastbaars om het moeilijke gesprek mee te beginnen. Intussen wordt er ook samengewerkt met organisaties zoals Achter de Wolken en het Berrefonds. Op de palliatieve afdeling voert Christa soms **eindelevensgesprekken**. Aan de hand van vragen als "Wie ben ik?", "Waar ben ik trots op?" of "Wie wil ik graag bij mij wanneer ik sterf?" helpt zij mensen terugblikken op hun leven. De familie krijgt na het overlijden de neerslag van dat gesprek. Collega Kathleen werkte dan weer een aanbod uit voor jongeren op de

afdeling pediatrie.

Het beeld van de pastorale en spirituele dienst is de voorbije jaren sterk veranderd. Waar ze vroeger 'de mensen die de hosties brengen' waren, worden Christa, Philip, Petra en Kathleen vandaag steeds vaker gevraagd voor **gesprekken over zingeving, hoop en levensvragen**. Zij werken daarbij nauw samen met de psychologen en de sociale dienst, en met de collega's van het Palliatief Support Team. Soms kiezen patiënten zelfs bewust voor een gesprek met hen in plaats van met een psycholoog, omdat dit gratis is, of geen stigma oproept.

De meest gehoorde vraag wanneer een patiënt ontslagen wordt is: "Julie komen nu toch ook bij mij thuis langs?" Jammer genoeg kan dat niet.

Na ons bezoek bleef vooral één gedachte hangen: **in een omgeving waar alles snel moet gaan, is tijd misschien wel het kostbaarste geschenk dat je iemand kunt geven. Precies daarin maken Christa, Philip en hun collega's elke dag opnieuw het verschil.**

Vakantieactiviteiten in St. Pieter

Ook tijdens de vakantiemaanden is er volop leven in onze parochies. Hierbij een collage van de vakantieactiviteiten in de St. Pietersparochie.

Wat licht wil geven, moet verdragen dat het brandt.

Ik ga je niet zeggen dat het niet brandt. Want dat zou een leugen zijn. Als vader weet je dat. Als moeder weet je dat. Als mens weet je dat. Leven en leiden doet soms pijn. Het brandt. Beslissingen nemen als niemand je bedankt. Mensen motiveren als je zelf leeg bent. Standhouden als alles en iedereen vraagt om op te geven. En dan nu dé lastige, moeilijke en

toch essentiële vraag: Is jouw branden de moeite waard? Wij hebben gemiddeld 1.500 werkweken in ons leven. Hoe laat jij die tellen? Want jij kunt het verschil zijn. Niet door over je limiet te gaan. Het licht dat tweemaal zo hard brandt, brandt half zo lang. Wel door bewust te kiezen waarvoor jij brandt en dat vuur door te geven. Wees een licht. Voor de mensen die jou nodig hebben.

En op die dagen dat je twijfelt, dat je denkt: ik maak toch geen verschil. Onthoud dan dit: "Er is geen duisternis zo sterk dat ze het licht van een enkele kaars kan doven." - Sint-Franciscus
*origineel citaat: "Was leuchten soll, muß dulden, daß es brennt." - Anton Wildgans, Helldunkle Stunde (1916)

Simon Godecharle

*Wat licht wil geven,
moet verdragen dat het brandt.*

Gelukkig is de mens die zich verdiept in wijsheid, die naar inzicht streeft, de wegen van de wijsheid overdenkt, haar geheimen tracht te doorgronden.

– Sirach 14,20–21

Het echte geluk is voor mensen die vriendelijk zijn. Want aan hen zal God de aarde geven.

– Matteüs 5,5

Bezinning

23 augustus 2026
21ste zondag door het jaar A
Mattheüs 16, 13 – 20:
De sleutels van het koninkrijk

God, veel mensen hebben het moeilijk met wat in onze kerk gebeurt. **Zend ons mensen die meegaan op onze weg,** die luisteren naar wat we meemaken, die uw Woord ontsluiten te midden van ons bestaan.

Zend mensen op onze weg die betrokkenheid uitstralen, die vertrouwen wekken, met wie verbondenheid groeit, die gemeenschap vormen.

Zend mensen op onze weg die bij ons willen blijven, die thuis komen bij ons, die met ons het Brood breken en delen zodat we de verrezen Heer her-

kennen.
Zend mensen naar ons die met ons kerk willen worden, zoals Jezus ze bedoeld heeft, een kerk die warmte uitstraalt, een gemeenschap van liefde.

Zend mensen op onze weg, die ons helpen om op te staan, andere mensen te ontmoeten, te getuigen van uw liefde, samen te werken aan de wereld.

Zend mensen naar ons in wie de verrezen Heer bij ons blijft. Amen.
uit: "Bouw mijn kerk weer op", Luc Maes

“

De kerk moet een plaats zijn waar iedereen zich welkom voelt, ongeacht zijn of haar achtergrond.

”

Paus Leo XIV

Otheo

Clara van Assisi
PASTORALE EENHEID